

לרותי

רוק לחברו: אותם אנשים האומרים לי שסיגריות ואלכוהול רעים בשבילי, טוענים שנישואין טובים בשבילי. הם בטח שונאים אותי.

מחץ לנישואין

לא ידעתי מה לעשות במיכתבו של שייד' (1074/84). כן שייד' למדור הזה, לא שייד' לפני שורקתי לסל, קראתי פעם נוספת. אין מה לרבר, הנגאדם ויודע לכתוב. הוא אפילו הצליח לשכנע אותי בטענות ההגיוניים שלו. אז למה לי לשבור את הראשן אם מה שיש לו להציע מתאים לך ומלהיב אותך, בבקשה.

לרותי שלום, אשמח אם מיכתבי יעבור את סף הצנזורה שלך ויוכה לפירסום, הוא מתחיל, בכתב-יד מש' גע, אני סבור שלמרות כל הסייגים וההסתייגויות, גם פניות מסוג זה שלי ראויים וזכאיות להירפס. הנני מה שקרוי 'אקדמאי מסורר מהמעמד הבינוני', בסוף שנות ה-30, גבוה ונאה (אם זה מוסיף).

אבל מה, אני נשוי, אפילו בני-שואין די מוצלחים וללא רמז של מחשבה על פירוק המיסגרת, ויחד עם זאת מרגיש צורך רציני ואמיתי בקשירת קשר נוסף, מחוץ למיסגרת הנישואין ולצידה, מבלי לפגוע בה ובלי לערב שימחה בשימחה. כוונתי לקשר, הכולל את כל מרכיבי הקשר בין גבר לאשה, פניית מיועדת למקבילות לי מהמין השני, כלומר: כאלה המוכנות ומעוניינות בקשר נוסף ואו בקשר שאצל כנהוג היה נוסף, שלא למטרות חופה וקידושין, ולמען האמת גם לא למטרות פטרולים משותפים ברחובה של עיר, מכל מקום לא בכמות הפגנתית.

היססתי רבות לפני שכתבתי, ולמען האמת איני מאמין בסיכויי פנייתו להיענות לשייד', אבל אם תחשבי על כך ברצינות, אני סבור שצורך כמו זה שלי קיים אצל רבים ורבות בנינו, הוא לגיטימי ואין בו רבר מן השליה, אז למה לא לאפשר לו ביטוי כן ותברוחי?

טוב, חביבי, זה הצליח לך, פיר-סמתי את המיכתב שלך. אבל יש לי רק שאלה אחת אליך: גם אשתך קוראת את העולם הזה? אם כן, היא עוד עוללה לזהות את הסיגנון שלך. חשבת על זה? אני במקומך הייתי תולשת את הרף מהעיתון.

הם הזוג הנשוי המאושר ביותר שאני מכירה, היא אשתו של אחר והוא בעלה של אחרת.

קשה לחיות לבד

אני אלמן בן 36, אב לילדה חמורה בת 3 וחצי, אקדמאי, עובד כמנהל-חשבונות בחברה גדולה, הוא כותב, מיום שאשתי נפטרה אני מרגיש כאילו החיים חולפים מעלי, כי קשה לחיות לבד. אין עם מי לחלק חוויות ולהשתתף בשמחות ובעצי-בונות. אני פונה למדור הזה, מכיוון שגם את אשתי המנוחה הכרתי כך. אני מחפש מישהי שתהיה דומה לי, כלומר: חכמה, משיחיה (אלה תכונות שונות), רחבת-אופקים, צנו-עה, לא עצבנית, שקטה ולא מתנ-עת. לא עצבנית — היא התכונה החשובה ביותר.

יש בעיה לאלמן, שמו הנמנע עבורו הוא להימנע מהשוואות בניגוד לגרושו, שהשוואה היא תמיד לטובת השניה, כאן ההשוואה היא לפעמים לטובת הראשונה. לכן היססתי רבות אם לכתוב לך, אך כפי שאת רואה, כתבת לי לבסוף. טוב עשית, אז הלך לך כליכך טוב בזמנ עם המדור, בוא נקווה שגם אני אביא לך מזל. כתיבי לו ל"ד 3166, נתניה.

אני מאמין בזהו'

(המשך מעמוד 30)
שהם יכולים לבצע את הניתוחים אך ורק כאשר יש סיבה רפואית לכך, ולא כאשר הם, או הפצינט, רוצים בכך.

בטיסה חזרה למאנילה החלטתי שאני לא עוזב בלי לעבור את הניתוח. חיפשתי סיבה, ומצאתי אותה אחרי ישיבה של שעתיים במטוס. הרגשתי לחץ בגב וזכרתי בכעיתי הגב שלי. חזרתי לקליניקה של דייוויד אליזלרה, ביקשתי להיכלל בין המנותחים והצט-רפתי לתור. הוא טיפל בי דקות אחרות, ולא הרגשתי שום דבר, פרט ללחץ אצבעותיו על גבי. אמרתי לעצמי — טוב, אז גם הניתוח הזה לא הצליח.

אבל זה הצליח. עד היום אני מתגע-גע לתחושה הנהדרת הזאת, שנמשכה ימים אחרים. ההטבה היתה עשויה להימשך תקופה ארוכה, אילו הייתי עובר, כפי שצריך, סידרת-טיפולים במשך כמה שבועות. הגב, עד היום, מציק לי לעיתים, ואני שומר עליו בעזרת מישקל מתאים ושיטת-אלכ-סנדר.

פרט נוסף: הכסף. אני קורא עכשיו בעיתונים שהטיפול יקר מאוד, אבל לי לא ידוע על תעריף קבוע. המרפאים שעיעם נפגשתי לוקחים לפי יכולתו של החולה. אצל דייוויד יש קופה קטנה, וכל היוצא שם מטבעות, ואף אחד לא בודק כמה. אצל טוני נותנים מעטפה, והחולה שם בה כמה שטרות. המרפאים אמרו לי שמי שמנתח רק בשביל הכסף, מאבד מהר מאוד את יכולתו. יש אומנם מנתחים אשר גוברים סכומים גבוהים מתיירים, כי לדעתם אלה יכולים לשלם, אבל בעיני ארצם הם מטפלים בחינם. בסוף הניתוח שלי שמתי 25 דולר בקופה, ובסוף היום, כאשר ספרו את את הכסף, הם אמרו לי שהכפלתו להם את ההכנסות לאותו יום.

המרפאים הם אנשים רגועים, מאושרים, רואים בעבודתם שליחות. דייוויד, למשל, חי עם חברתו בקומונה, יחד עם מרפאים נוספים. הוא חי ולבוש בצניעות, ונוסע בתחבורה הציבורית. טוני אגואואה, לעומתו, חי חייפאר, והקליניקה שלו נראית כמו ארמון. אליו באים להתרפא עשירי העולם.

המרפאים לא רואים עצמם חריגים. הם לא עושים עניין מעצמם, ומתי-פלאים מה האירופיים האלה עושים רעש מרבר טיבעי כל-יכך. הם גם לא יודעים למה לייחס את כוחם, שעומו נולדו.

עד כאן סיפורו של גידעון רונן.

בעלי-האמצעים לארצות-הברית

ל השאלה אם כמיקרה שהוא או משהו ממישפחתו יחלה, חלילה, הוא יעשה את המאמץ להגיע שוב לפיליפינים, הוא עונה בכך מוחלט. על הכרות משרד-הבריאות שאם מנתח רוחני יגיע לארץ ויעסוק בטיפולים, הוא ייעצר, אומר רונן: יחס זה ישתנה אם וכאשר תצא מישלחת רופאים בעלי נכונות לברוק נושא כל-יכך ערטיילי, בלתי-מרעי.

חולי הסרטן האנושים שנסעו לפיליפינים ומתו שם היו מתים ממילא גם כאן, הוא מוסיף, לכן קשה לצפות שאחוז ההצלחה בריפוי יהיה משכנע. בפיליפינים, המרפאים הללו הם על תקן של רופאי קופת-חולים כאן, חלק מהרפואה העממית. באים אליהם עם כאבי-ראש, כאבי-בטן ומחלות פשוטות אחרות. אז ההצלחה היא רבה ומשכי-נעת.

אגב, חולי סרטן מהפיליפינים, בעלי אמצעים, לא נוטים לסמוך על ניסים שיחוללו בגופם המרפאים הרר חניים. הם טסים לארצות-הברית, כדי לעבור שם טיפולים כימותראפיים וני-תוחים, מפני שהרפואה הקונבנציונל-לית אינה מפותחת בפיליפינים.

נעמי רון

חנן בעיתון עשויה לעזור למצוא להו פיתרון? אני כאן.
* * *
פליטת-פה בנשף מיליונרים: אוה, סלח לי, שכחתי כמה קור-אים לך?
* * *
גרושה נאה
היא כתבה בשיא הקיצור, שיעמום אמיתי, אבל גם לאלה אני מפרגנת. אז זה הולך ככה: אני גרושה נאה, בלי ילדים, בת 30, גובה 1.70 מטר. אוהבת כנות, בעלת עקרונות. מעוניינת להכיר בחור נאה, למטרה רצינית. אפשר לכתוב אליה לתר. 2099, חדרה.
* * *
נשמע בקולנוע: אם לא תוריד את היד תוך רבע שעה, אקרא לטרנדן.
* * *
קצת רגש
עוד אחד שמתקמצן במילים: אני בן 28, חיפאי, אירופי, גובה 1.80 מטר. מעוניין להכיר אותך, אם את יפה, אטרקטיבית — לא רק ביופייך — אקדמאית, מבוססת, איכותית, סולדת משיגרה ומבינוניות, עם קצת רגש והרבה-הרבה שימחת חיים. הוא מחכה לך בתר. 515, קריית-ביאליק.

יתר טוב לבד

חיים פנירי, זמר צעיר (24) ונאה, ירושלמי במקור, דור שני בארץ. בשנים האחרונות, מאז השתחרר מהלהקה הצבאית, הוא חי בדירה שכורה בלתי-אביב, וממש מבסוט מהעיר

הגדולה. למרות שירושלים זה הבית, הוא אומר, יש בה משהו מלאנכולי שמקשה עליי את השהיה בה יותר מיממה. הקשר היחיד שלי לעיר הזאת הוא שהורי גרים שם.
יש לו גישה רצינית מאוד למיקצוע שלו. שירה במועדון ניס למיניהם — לא בשבילו. חשוב לו שיקשיבו לו, ולא ישו-חחוי-אכלו-ישתו באותו זמן. לכן הוא מתפרנס מהעתקת תווים עבור מוסיקאים והק-לטת ג'נגלים. מדי פעם יש לו הזמנה לשיר בקיבוצים, ושם הוא שמח להופיע. את הסיגנון שלו הוא מגדיר כפאנקי-רד. עם הרבה הוצאת אנרגיה, חברה קבועה אין לו עכשיו, רק הרבה ידידות הממלאות את החללים החסרים. הוא מקדיש למיקצוע חלק גדול מן הזמן, ומרגיש שחברה קבועה היתה גורמת לחלוקת תשומת-הלב. האשה שהיתה יכולה לקבל אצלו את מכסימום הנקו-לעזור לי.

עשיתי כל מה שיכולתי, הבינתי, ואני באמת סקרנית לדעת כמה ספונגות נוספות תעשי בזכותי. יש לכם בעיות פיקנטיות כאלה שמר-י

קוראים לה נאוה בייטנר. בת 20 מפתח-תיקווה, ולא סתם היא הצטלמה (אצל העלם דויד ואן-גור) בכפפות שחורות וארוכות, חתוכות-אצבע — היא מעצבת אותן בעצמה. היא מעצבת גם חצאיות צרות וארוכות, מעילי מעטפה ארוכים בעלי צווארון גדול וכל מיני בגדים מיוחדים. זה הג'וב שלה, עיצוב אופנה, והיא נראית נהדר בדגמים של עצמה. היא לא למדה, זה בא לה טבעי, כי אמא שלה היתה תופרת.

יש לה, לנאוה, עיניים ירוקות, 1.67 מטר גובה, גוף חטוב ועוד כמה מתנות שהטבע העניק לה בנדיבות. היא גם מצוירת וכי-תבת שירים. כשהמוזה נוחתת עליה, היא טיפוס רגשן, וכותבת כתוצאה מחוויות אישיות. שתי

אהבות נוספות שלה: ספורט וויקודים. הגברת הנאוה נולדה ברוסיה, בעיר-סקי ליד הרי הקרפטים. אבל היא לא הספיקה ללמוד להחליק על השלג, כי הגיעה לכאן בגיל 4. מאז לא יצא לה אפילו לראות שלג. אבל היא מתכוונת ללמוד סקי בהזדמנות הראשונה.

על אביר-חלומותיה היא אר-מרת: שיהיה מעניין, רגיש ויפה-מראה, אם כי יותר חשוב מה שבפנים. כולם אומרים את זה, אבל אני באמת מתכוונת. הרג-יות חשובה לי. אני לא חושבת שאוכל להסתדר עם אדם נוק-שה. ועוד דבר — שיהיה חכם, שיהיה לי מה ללמוד ממנו. כי אני אוהבת ללמוד מאחרים.

רק לא מרחפת

הוא אקדמאי בן 31, נחמד וסימי פטי, גובה 1.63 מטר. מעוניין ליצור קשר עם בחורה נחמדה ורצינית, רצוי אינטליגנטית. בחורה מרחפת, הוא מוסיף, אינה לטעמו. הוא נמצא בת"ד 3240, חדרה.
* * *
הוא הגבר המשעמם ביותר שהי-כרתי. הוא משעמם אותי גם כ-שהוא מדבר אודותיי.
* * *
הסטודנטית החרוצה
מי אמר שהייעוד היחיד בחיים שלי הוא להיות שר-כנינית? מי שנחנה לי את הרעיון החביב שאני יכולה לעזור גם בשטחים אחרים היא (84/1075). קצת הופתעתי לקרוא את מיכתבה, ותיכף תבינו למה, אבל היא מסבירה את עצמה כל-יכך יפה, ואני, בתור מלכת-ההעצלות, רק

נאוה בייטנר

האופנאית היפה

